ուվվան որոյ և զամենեսեան ջրհեղեղաւ կորոյս, զի յայսպիսեաց աստի հեռի է բարեաց ակնկալութիւն. իբր զի շնչաւոր դիակ մեռելատիպ ջրին յաշխարհի ի վնաս մարդկան։ Այս վասն զի զամենայն վնասակարս պարտիմք Աբաց մերժել ի մէնջ, ապա զայս օրինակ գայթակղեցուցիչս եթէ երբէք գտանիցին առ մեզ, ի բաց հեռացուսցուք ըստ բանին Դրիտոսի թէ «Եթէ՝ աչ ձեռն քո գայթակղեցուցանէ զքեզ, հատ զնա և ընկիր ի քէն». որով և զծաղիկ հասակ պատանեկութեան մերոյ պահեմք անթառամելի իբր ի խորշակաբեր հոգմոց։

Ներսէս Պաղատրեան
Ասիոյի։

ԱՌԱԿ

Գեղեցիկ կաղնի։

Հովիւ մի իւր որդւոյն հետ կաղնիի մի շուքին տակ նստած ժամանակ երեք օտարական մարդիկ հանդիպեցան նոցա, որոնց հագած կարմիր և երկնագոյն հանդերձը, գլխընտրն դրած ոսկեայ մորեկ գլխարկը և հրայայտ զէնքերնին զինու որական կարգէ ըլլալ կը ցուցնէին զիրենք։

Կանգնեցան առանք կաղնիի քովանոր գեղեցկութիւնը դիտելու, որուն վրայ հիանալով անոնցմէ մէկը ըսաւ. «Ինչ պատուական ծառ է, եթէ տասը փայտովը ածուխ շինու ի մեծ շահ կընայ բերել»։ Հովիւը պատասխան տուաւ այս խօսքերուն ըսելով. «Անխագործ այդ ըսածդ կարելի է»։

Յետոյ երկրորդը դարձաւ ըսաւ, «Եթէ հնար ըլլար ասոր կեղեւը առնել, կաշի աղելու համար տաշտ մի շինել կուտայի որ ամբողջ տարի մի կ'երթայր ինձ»։ Հովիւը դարձեալ ըսաւ. «Ըսածդ ճշմարիտ է, խաղխորդ, բայց ասոնց չէ այսպէս գեղեցիկ կաղնին կարելի»։ Երրորդը սկսաւ խօսիլ ու ըսաւ. «Հէ, էհ, ինչ աղ շատ կաղնի բեռցած է, ուր էր որ ասոնցմով իմ խոզերս պարարտացնէի, և ամենիւ երշիկներ շինէի ծախելու համար»։ Հովիւը անոր ալ ասաց պատասխանը տուաւ. «Անագործ, քիչ ժամանակէն պիտի ծախուին այդ կաղնիները, և դու կրնաս տիրոջը քովն երթալ և ծախու առնել զանոնք»։

Այրեր օտարականները մեկնեցան, ապան ըսաւ իւր հօրը. «Հայրիկ, շատ ճոնց ի վեր է որ կը ճանչնաս այդ մարդիկը»։ Հայրը պատասխանեց. «Այս առաջին անգամ է որ կը տեսնեմ զիրենք»։ Կրկնեց ապան. «Իրեն ուսկէց գիտես, որ առաջինը ածխագործ է, երկրորդը խաղխորդ, և երրորդը մսագործ. որովհետեւ կարելի չէ զանոնք տեսնալով միայն ինչ արհեստի տէր ըլլալնին իմանալ, ինչպէս որ երեքն ալ զինու որի հագուստ հագած են»։ Ճշմարիտ է, կրկնեց հայրը, որ կարելի չէ զանոնք իրենց հագուստնէն ճանչնալ, բայց ես իրենց խօսքերնէն իմացայ արհեստնին, որովհետեւ ամէն մարդ իւր գործերուն վրայ յաճախութեամբ կը խօսի, մանաւանդ ամէն բանէն աւելի նախամեծար կը համարի իրեն պիտանի եղածներուն վրայ խօսիլ։ Այսպէս և առաքինի մարդիկ միշտ բարի բաներուն վրայ կը խօսին, իսկ վատերը իրենց խօսքով զիրենք կը մատնեն, անոր համար ամէն մարդ դիւրաւ կրնայ ճանչնալ զանոնք և զգուշանալ անոնց օրինակին հետեւելու։

Բերնին խօսքերը կրնան ամէն բան յայտնել։
Ինչ որ մարդիկ կարծեն որոնին խորը ծածկել։

Գէորգ Տ. Յարութիւնեան
Իսմայիլի։ Ազ. Հ. Դպ.

digitised by A.R.A.R.@